

Sygn. akt III CSK 246/15

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z wniosku S. M. przy uczestnictwie K. M. , M. K. i T. M.
o dział spadku po A. M.,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 października 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy
od postanowienia Sądu Okręgowego w Krakowie
z dnia 23 kwietnia 2014 r., sygn. akt II Ca 2554/13,

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i przyznaje adw. K. K. (Kancelaria Adwokacka w K.) od Skarbu
Państwa - Sądu Okręgowego w Krakowie kwotę 2700 zł (dwa
tysiące siedemset zł) z należnym podatkiem od towarów i usług
tytułem pomocy prawnej udzielonej wnioskodawcy z urzędu w
postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 23 kwietnia 2014 r. Sąd Okręgowy w Krakowie - w sprawie o dział spadku - oddalił apelację od postanowienia Sądu Rejonowego dla Krakowa - Krowodrzy w Krakowie z dnia 16 lipca 2013 r.

Od postanowienia Sądu drugiej instancji wnioskodawca wniósł skargę kasacyjną, wskazując na jej oczywistą zasadność, gdyż - jak stwierdził - nie została zrealizowana funkcja kontrolna i rozpoznawcza Sądu Okręgowego, który pominął część materiału dowodowego mającego istotne znaczenie dla dokonania ustaleń faktycznych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarżący nie wykazał, że postanowienie zapadło z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, nie publ., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, nie publ., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 nie publ.). Nie można zatem uznać, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Poza tym, zarzuty zawarte w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej są niedopuszczalne, wynikają bowiem z krytyki ustaleń i oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Wbrew zarzutom i twierdzeniom skarżącego, Sąd drugiej instancji w wystarczający sposób zrealizował funkcję kontrolną i rozpoznawczą, a uzasadnienie zaskarżonego postanowienia spełnia wymagania art. 328 § 2 k.p.c. w stopniu pozwalającym na odtworzenie procesu decyzyjnego oraz na poznanie motywów prawnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).